

over for mere bestemte, mere fremtrædende Standpunkter; men man mener endnu at have Mod til en lignende Fremgangsmaade, en lignende Forhandling, som man kaldte det — det var jo hemmelige Underhandlinger — som man førte i Fjor; vi saa nu at se, hvad det vil føre til. Jeg tror nu ikke, at de Herrer i Længden ville behage deres Venner ude i Landet ved saaledes at slutte sig sammen med det provisoriske Ministerium og dets Tilhængere og udenfor Tingene aftale med dem Lovforslag, som kun formelt, efter Flertallets Beslutning, gaa igennem dette Ting. Det saa vi nu at se; men jeg synes nok, at de Herrer ellers fremtræde altfor forknytt, og man kunde gerne have Lyst til at spørge om, hvordan de nye Venner, de have faaet, egentlig synes om dem, thi en særdeles klar Holdning kan man ikke rose dem for, og særdeles Mod heller ikke, og det synes mig, at der er overmaade liden Forstand i alt dette Brøvl. Man besluttede i Fjor, at man vilde give dette Ministerium store nye Stattelove. Det gjorde det ærede Medlem fra Stege, der for nogle Aar siden her i Salen sagde til Minister Estrup, den Gang han forlangte bare 2 Kroner for en Tønde Ol, som han havde Brug for til sine Foranstaltninger, at det maatte Ministeren nok vide, at han ikke fik nogen af de Foranstaltninger, hvortil han vilde bruge de 2 Kroner. Det er altsaa en stor Forvandling, naar man ser det ærede Medlem blot nogle Aar efter som Fører komme her og tilbyde Ministeriet Estrup 5 Gange 2 Kroner i den nye Stat. Jeg siger: Saadanne Forvandlinger, disse gewaltige Standpunkter og store Ord, hvormed det ærede Medlems politiske Vej er belagt, men som altid, naar det kommer til Stykket, have endt i Nederlag, igennem hemmelige Underhandlinger, de løste ikke Folket. Ministeriet har jo ved enhver Lejlighed kunnet være sikker paa det ærede Medlems Bistand paa en eller anden Maade; saaledes var det ogsaa i Fjor, men i Døblippet er det noget svagt med Humøret, og imellem 4 Vægge mener det ærede Medlem, at de fremdeles kunne tale sammen. Og naar de i Femtenmandsudvalget, eller hvormange de nu ere, blive enige med Ministeriet, med Ministeriets Venner i Folketing og Landssting, da mene de nu fornyttede Medlemmer af den tidligere Opposition at kunne vove en Døst. Jeg tænker de blive lidt mere forsigtige end i Fjor, saa længe de ikke ere assjurerede igen paa nogle Aar ved Valgene.

C. Thomsen: Det er mig ikke klart, hvad der egentlig har bevirket, at de Lov-

forslag, som nu staa paa Dagsordenen, nemlig Forslag til Lov om Hærens Forplejningsvæsen og de følgende Lovforslag, pludselig i Aar ere blevne til noget ganske andet, end de vare i Fjor. Det har derfor forbaudet mig at høre, at Tinget i Aar vil indtage en anden Stilling til disse Lovforslag end i Fjor. I Fjor besluttede den samlede Opposition her i Salen, Tingets absolute Flertal, at forkaste et enkelt af de militære Lovforslag, om hvilket det i øvrigt maa indrømmes, at det stod i nær Forbindelse med Befæstningen, medens man derimod lod nærværende Lovforslag og de følgende gaa til saglig Behandling i Udvalgene. Tingets absolute Flertal har nu i Aar spaltet sig i to: Det saa kaldte relative Flertal inden for det absolute Flertal, foreslaar at nægte Overgangen til anden Behandling af dette og de følgende Lovforslag, nærmest motiveret ved Hensyn til Befæstningsvæsenet, men uden at der dog er fremkommet noget som helst Bevis for, hvilken Forbindelse et Lovforslag som dette staa i med Fæstningen, og uden at der er kommen nogen som helst Klarhed over, hvorledes den Vej, der saaledes anbefales, virkelig er i Stand til at føre til det Maaal, der tilsigtes, nemlig Afstæffelsen af Befæstningsvæsenet, Nedrivelsen af Fæstningen. Det absolute Flertals relative Mindretal har derimod stillet sig paa et andet Standpunkt, idet det mener, at det af politiske Hensyn er rigtigt at overlade den politiske Ledelse i denne Sag til det saakaldte relative Flertal og vil saaledes afholde sig fra at stemme. Jeg ser ikke Spor af Politik i de Spørgsmaal, der her foreligge. Se vi hen til denne Række af Lovforslag, kan man tage to frem, f. Eks. Forslaget om Hærens Forplejningsvæsen og det af Marineministeren fremsatte Forslag om Tillæg til Lov om Lønninger ved Søværnet, Forslag, som, efter hvad der er bebudet, skal behandles ens alle sammen. Dette sidste Forslag er da saa upolitisk som vel muligt. Det tilsigter en Lønningssforbedring for det lavere Personale i Marinen, Fyrbøerne, Værftsarbejdsmand og Haandværkere. Det kan ikke godt siges at være Storpolitisk. Heller ikke Forslaget om Hærens Forplejningsvæsen staa i nogen som helst Forbindelse med Befæstningsvæsenet. Ivertimod, det er en Indfrielse af et Løfte, som Lovgivningsmagten selv har givet tidligere. I Loven af den 25de Juli 1880 findes der en Bestemmelse om, at de hidtil gældende Regler for Forplejningsvæsenet skulle gælde indtil videre. Det er nødvendigt, at der maatte ske en Forandring deri; thi der ere Afdelinger, der ere oprettede, som fuldstændig